

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ NO PERMANENT DE SALUT** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DLPM 1833-2002

Fq.Con.núm. 33/27

VI legislatura

Any 2006

Núm. 25

Presidència **de l'Hble. Sr. Josep Simó Gornés i Hachero**

Sessió celebrada dia 5 d'abril del 2006

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

PROPOSICIONS NO DE LLEI:

1) RGE núm. 7428/05 , del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament de la zona estratègica sanitària.	358
2) RGE núm. 7429/05 , del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament del fons de cohesió sanitària.	362
-

EL SR. PRESIDENT:

Bones tardes, senyores i senyors diputats. Començarem la

sessió d'avui i primer de tot demanaria si es produeixen substitucions.

EL SR. TADEO I FLORIT:

Sí, Sr. President. Jaume Tadeo substitueix Maria Anna López Oleo.

EL SR. TUR I TORRES:

Sí, Sr. President. Vicent Tur substitueix Miquel Gascón.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

1) Proposició no de llei RGE núm. 7428/05, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament de la zona estratègica sanitària.

Passam al primer punt de l'ordre del dia, que consisteix en la Proposició no de llei 7428, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament de la zona d'estratègia sanitària. Per defensar la proposició no de llei intervé l'Hble. Sr. Miquel Munar per un temps de 10 minuts.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats, abans de començar aquesta sessió comentava amb un il·lustre diputat que alguna d'aquestes coses estan en marxa. La nostra..., el perquè abordam aquest tema és, per una part, perquè està en marxa però es mou i, en altres casos, perquè està en marxa però d'una forma satisfactòria per a la nostra illa.

Per què deim això? Perquè desgraciadament o afortunadament, naturalment per a nosaltres afortunadament, la nostra comunitat té una especificitat que no té pràcticament la resta de l'Estat espanyol exceptuant Canàries. És a dir, quan nosaltres parlem per exemple d'insularitat, nosaltres parlem a vegades de doble i de triple insularitat; *versus* la casuística que envolta la nostra especificitat demanaria una sensibilitat que des de Madrid no sempre es té, i això supòs que és quasi quasi un discurs nacionalista, però en aquest cas és exactament així.

És a dir, per exemple en el cas de la zona estratègica, si vostès recorden la llei del 2003, 28 de maig, de cohesió i qualitat del sistema nacional, estableix els criteris per a l'establiment de serveis de referència i estableix la consideració d'aquesta comunitat autònoma, juntament amb la de Canàries, com a estratègica. El Ple del Senat del 2 de novembre del 2004 aprova la moció presentada pel Grup Parlamentari de Coalició Canària amb esmenes del Grup Popular, i també del Socialista, i s'insta el Govern a promoure que el consell interterritorial en aquest sentit faci, proclami que l'Hospital de Son Dureta serà un hospital de referència i tal. Tot això està fet però avui, a dia d'avui, encara no hi ha resultats.

El resultat quin és? Que aquesta comunitat es va avançar a aquesta necessitat dels nostres ciutadans, com no podia ser d'una altra manera. Avui parlem d'un 30% més de pacients que han estat subsidiaris d'atenció a l'Hospital de Son Dureta no

només en l'aspecte de l'atenció, o sigui, del que és medicina assistencial, sinó de tot el que comporta per als ciutadans de viatges, de dietes, de despeses que entenem -i en això estic segur que tots hi estam d'acord- que s'han de resoldre als ciutadans. Aleshores l'Hospital de Son Dureta ningú no necessita que li facem un recordatori perquè fa molt poc hi va haver el seu cinquantè aniversari, és un hospital d'altíssim nivell i que té serveis que des del punt assistencial fan que hagin de ser pràcticament de referència com cirurgia cardiovascular, maxilofacial, pediàtrica, toràcica, plàstica i reparadora, immunologia, medicina nuclear, neurocirurgia, oncologia, radioteràpia, UCI de neonatologia i pediatria, a més de registres nacionals de sarcomes i immunodeficiències que només es poden fer a un hospital de referència.

Per tant, per què duim aquesta proposició? Duim aquesta proposició perquè a dia d'avui encara no s'ha fet realitat aquesta obligatorietat legal i, a més, perquè perilla que no s'entengui de forma correcta allò que nosaltres dèiem al principi, és a dir, l'assistència que preveu el fons de cohesió no abasta les despeses de desplaçament i dietes que nosaltres calculam ara mateix al voltant de 13 milions d'euros, que no és precisament una xifra insignificant. És per tot això que nosaltres avui demanaríem..., jo tenc aquí un informe per si considerau que s'ha de debatre, ho faré amb molt de gust, però de tota l'especificitat del que he dit dels serveis de referència, que no poden estar a hospitals comarcals, no per raons de despesa, sinó per raons d'especialitat; està clar que els bons especialistes volen estar a hospitals importants i, per tant, ells nodreixen la seva saviesa no només dels coneixements que van adquirint a través de l'estudi sinó, naturalment, implementats per l'experiència, i no és el mateix un metge que ha vist 150 sarcomes que un metge que en veu un cada set dies. Per tant aquestes coses, que supòs que ningú ja no dubte, les obviaré per no molestar-vos, i em remetre amb aquesta petita introducció a demanar allò que demanam a la nostra proposició, que bàsicament està clar: "El Parlament de les Illes insta el Ministeri de Sanitat i Consum perquè impulsi el desenvolupament de zona estratègica sanitària, la designació de centres de referència a les Illes Balears i, en particular, la designació de l'actual hospital universitari de Son Dureta i el nou hospital que el substituirà, així com el suficient finançament per a tot això".

Si volen després completar-ho, però no som partidari d'allargar-me més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé, moltes gràcies. Obrim un torn de fixació de posicions. El Grup Parlamentari Mixt és absent. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula l'Hble. Sr. Miquel Ramon per un temps de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo, llegint aquesta proposició, que és una mica antiga, d'octubre de l'any passat, tenia uns certs dubtes, i la veritat és que la intervenció del portaveu del Grup Parlamentari Popular no me'ls ha aclarit massa, i en tot cas escoltaré atentament les explicacions que es facin per part

dels altres grups i el darrer torn del Grup Parlamentari Popular per veure quin ha de ser el meu sentit de vot.

Dic això perquè, del tema de la zona estratègica sanitària, se n'ha parlat aquesta legislatura bastant. En principi havia de ser una panacea per resoldre tots els problemes de finançament que varen aparèixer de sobte, aquests problemes de finançament, quan a Madrid va deixar d'haver-hi un govern del Partit Popular; llavors veig que s'ha baixat una mica el to. Va aparèixer també el deute històric, que no havíem tengut mai anteriorment, com una reivindicació nacionalista, posant-hi cometes però, en fi, una reivindicació nacionalista, com ha dit el Sr. Munar, que s'ho hauria de fer mirar, això de definir-se ell mateix com a nacionalista, davant un govern central que és d'un altre color polític.

Tenc certs dubtes perquè aquí es planteja, i veig que es presenta la proposició talment estava feta el mes d'octubre, es demana que s'impulsi el desenvolupament de zona estratègica sanitària, que s'impulsi, no és molt més concret. Si les meves notícies no són equivocades, i si són equivocades idò rectificaria ràpidament, ja ens trobam en aquest moment que el ministeri ha presentat a les diferents comunitats autònomes un projecte de llei, perdó, un projecte de reial decret que sí que desenvolupa, o que és per desenvolupar, allò de la zona estratègica sanitària. Per tant estàvem en una situació diferent quan es va fer aquesta proposició i tal vegada ara mateix s'hauria de matisar. Jo no sé, no en tenc informació, si és que el Govern de les Illes Balears, la Conselleria de Salut, considera deficient aquest projecte de reial decret, si s'ha de modificar, però en tot cas ara mateix crec que no estam en la situació de demanar, com es demana aquí, impulsar el desenvolupament; en tot cas seria concretar aquest projecte que hi ha o fer una reivindicació potser una mica diferent perquè les notícies, ja dic, que jo tenc són aquestes i que això estaria en marxa.

La veritat és que tampoc la mateixa redacció de la proposició ni l'explicació que ha donat el Sr. Munar no m'ho acaben d'aclarir del tot. Jo m'havia estat mirant, repassant aquesta proposició, i em plantejava si és que em faltava alguna pàgina o què, perquè des del final de la primera pàgina a l'inici de la segona jo no entenia, no entenc la relació, però sembla que no me'n falta cap perquè el Sr. Munar també ha parlat en aquest sentit. Crec que la zona estratègica i la possibilitat d'un hospital de referència d'àmbit estatal no té massa a veure amb allò que es diu aquí de trasllats i l'augment, el percentatge d'augment de trasllats d'altres illes a Mallorca per anar a l'Hospital de Son Dureta. Jo entenia que la zona estratègica sanitària era una altra qüestió: estam parlant d'hospitals de referència estatals i, per tant, hauríem d'ajustar potser una mica més aquestes peticions.

Per altra banda es demana que es designi l'Hospital de Son Dureta com a centre de referència, ja dic, jo entenc que de caràcter estatal, perquè centre de referència d'àmbit de la comunitat ja ho és, la qual cosa té bastant lògica, però al mateix temps que es declari una certa nebulosa com és el nou hospital que el substituirà, que ja prèviament tenguí aquesta declaració sona una mica estrany.

Sobre tot això, ja dic, m'agradaria escoltar què diuen els altres grups parlamentaris, com concreta a la rèplica una mica més el portaveu del Partit Popular, perquè tot i ser una cosa que en principi ningú no té perquè estar-hi en desacord sincerament crec que no es refereix a la situació actual, o no a la situació actual tal com jo la conec, que s'està treballant en això, que hi ha un projecte, que la Conselleria de Salut el deu tenir i que en tot cas seria més útil, si de cas, que ens pronunciàssim sobre aquest projecte de decret que sobre una declaració genèrica, que entenc que ara mateix ja ens queda passada perquè no respon a la situació actual.

Res més, gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Pel Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró per un temps de 10 minuts.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Des del PSM pensam que és bo impulsar el desenvolupament d'aquesta zona estratègica sanitària, però pensam, igual que deia el portaveu que ens ha precedit, que el Partit Popular no té clar què és una zona estratègica sanitària, perquè a l'exposició de motius explica que es va aprovar una moció en el Senat i després diu que tot això, l'aprovació d'aquesta moció, ha suposat que s'hagin realitzar milers de trasllats de malalts des de les illes de Menorca, Eivissa i Formentera. El trasllat de malalts des de Menorca, Eivissa i Formentera fa 50 anys que es fa, des que es va inaugurar Son Dureta es traslladen malalts des de les altres illes, des de Menorca, des d'Eivissa i des de Formentera, a Palma perquè precisament Son Dureta és l'hospital de referència en aquestes illes. Això tant si es declara zona estratègica com si no es declara, per aquesta cosa que deia també -això sí que ho deia bé- el portaveu del Partit Popular, que no és el mateix un metge que en veu molts, i també és cert que hi ha certs serveis que són molt cars de posar en marxa i que l'administració economitza traslladant els pacients i no creant un servei a cada una de les illes.

Per tant no crec que el motiu dels milers de trasllats de malalts de les altres illes cap a Mallorca sigui el fet que s'aprovà una moció en el Senat que declarava les Illes Balears zona de referència sanitària. Per tant, això, no entenem ben bé que l'exposició de motius quadri amb la petició.

Per altra banda sí que és vera que s'ha retardat. Sabem que es fan coses però encara no s'ha fet. Està bé demanar-ho, però també hem de tenir present que segons quins serveis no se'ns podran donar mai, perquè si ara ja vénen molts de malalts a Mallorca des de les altres illes, si som un servei de referència a nivell estatal traslladar-se de la península a Mallorca surt car. Per tant supòs que deu ser a qualque servei de referència, si ha de ser a nivell estatal, que no suposi desplaçament de malalts, i això no suposarà tampoc que ens paguin els trasllats dels pacients que vénen ara des de Menorca, des d'Eivissa i des de Formentera i que continuaran venint. Per tant no acabam de comprendre..., sí, ja ens va bé la proposta, però no acabam

d'entendre aquesta proposta, amb l'exposició que fa abans, que hi té a veure, i també ens agradarien més explicacions.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula la Sra. Alberdi per un temps de 10 minuts.

LA SRA. ALBERDI I CASTELL:

Vegem si som capaç de resoldre els dubtes que han plantejat els meus predecessors. Moltes gràcies, Sr. President.

Efectivament, la llei que ja han mencionat, la Llei de cohesió i qualitat del sistema nacional de salut, en la seva disposició vuitena, relativa a centres de referència, estableix que la comunitat autònoma de Canàries -aquesta llei és del 2003, l'ha esmentada el Sr. Munar- sigui considerada zona estratègica dins el sistema nacional de salut i, per tant, això vol dir que determina que l'atenció en els centres de referència que en ella s'ubiquin, en aquesta zona estratègica, posem que siguin totes les Canàries i n'hi hagi a Tenerife i a Las Palmas, serà finançada amb càrrec al fons de cohesió sanitari, o sigui, és una ajuda per finançar allò que s'està fent en aquests hospitals de referència. En aquell moment a la llei del 2003, desafortunadament per a aquestes illes, solament Canàries hi constava, i això que aleshores teníem un ministre mallorquí que era el Sr. Matas. Després el PP va afegir..., es va oblidar de Balears i va afegir a la Llei d'acompanyament també Balears com a zona estratègica.

Aquesta anomenada llei del 2003, de 28 de maig, de cohesió, també en el seu article 71 estableix que ha de ser el consell interterritorial del sistema nacional de salut el que emetrà les recomanacions sobre una sèrie de matèries, les matèries més importants que articulen el sistema nacional de salut, i entre elles figura la determinació dels centres de referència. O sigui, és a dir, és el consell interterritorial el que té la paraula perquè determinats centres i serveis es considerin de referència. A mi em crida l'atenció això perquè, d'aquest mateix tema, en vàrem parlar a la comissió de finançament del sanitat i educació fa un any i escaig, quan vàrem parlar amb tota atenció d'això.

Bé, en aquest consell interterritorial, és a dir, la Llei de cohesió diu que és el consell interterritorial el que té la paraula perquè els centres siguin considerats de referència. En aquest consell interterritorial hi són, quan hi van i no fan potadetes i teatre, tots els consellers i les conselleres de Sanitat de les comunitats autònomes i, per tant, la nostra consellera hi va i hi és present.

Bé, mentre això passava en el 2003 -l'oblit, la rectificació, la definició de qui té la responsabilitat sobre la definició del servei de referència- en tot l'any que va des del 2003 al 2004 amb el PP al Govern de l'Estat i, en part, aquí també, no es produeix ni un moviment cap a Balears, o sigui, s'estableix l'eina que és la Llei de cohesió i el fons de cohesió, però el PP es torna a oblidar que sense diners l'eina no val quasi per a res.

En realitat no se'n van oblidar, perquè ja se'n va encarregar bé la Sra. Pastor, fins i tot en aquesta comunitat autònoma, de venir a dir-nos que el finançament de la sanitat era estupend i que no pensaven donar no solament ni un duro a Balears sinó ni un duro a cap comunitat autònoma. Tinc aquí el retall de premsa on surt la Sra. Pastor amb el Sr. Matas, però em sembla que no valdrà la pena que els ho recordi.

Arriba el govern socialista i a la primera conferència de presidents autonòmics es decideix fer una comissió per estudiar els problemes de finançament sanitari que tenen les comunitats autònomes i aprovar un nou marc de finançament en matèria sanitària i mentre aquest marc no s'estableixi, es dediquen importantíssimes quantitats a subvencionar el dèficit sanitari. Dèficit sanitari que el PP, amb unes transferències absolutament inadequades, com s'ha demostrat en aquest propi Parlament, en la comissió que es va fer per aquesta qüestió es va dedicar a centrifugar aquest deute a les comunitats autònomes.

Però tornem al tema que ens ocupa. El 2 de novembre del 2004, tal com ha dit el Sr. Munar, el que passa és que no ho ha dit bé tampoc, al Senat es presenta una moció, el Partit Popular presenta una moció i que és aprovada per tots els grups polítics, però és aprovada amb dues esmenes... La moció la presenta Coalició Canària i és aprovada amb dues esmenes, una d'elles del Partit Socialista. La moció que es va aprovar diu, dic textualment: "la definició dels centres de referència de Balears i Canàries s'ha de fer a través del consell interterritorial, que és l'òrgan que ha de catalogar i valorar quins són els centres de referència perquè sigui després el Ministeri de Sanitat i Consum que els acrediti, previ l'informe del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut". O sigui, tornen a reiterar, el PP també, que la manera de complir la Llei de cohesió en allò que sigui relatiu als centres de referència, és a través del consell interterritorial.

Però la cosa no ha acabat aquí, front aquesta postura del PP, quan governa no fa res i quan no governa demana, els socialistes hem seguit avançant en el desenvolupament de la Llei de cohesió, que és una bona llei per a la nostra comunitat, si es desenvolupa amb els diners adequats. I els senyors del PP haurien de saber, perquè la seva consellera hi era i si no ho saben jo ho tinc aquí i els ho dono amb molt de gust. El passat dia 23 de març, la setmana passada, la ministra Salgado va presentar en el consell interterritorial un *proyecto de decreto por el que se establecen las bases de procedimiento para la designación y acreditación de los centros, servicios y unidades de referencia del sistema nacional de salud*, esborrany que ara mateix està pendent de publicació i que va ser treballat en aquell consell interterritorial del dia 23.

Aquest decret té com a objectiu, els ho llegiré textualment en castellà, "*fijar las bases para la acreditación y designación de los centros, servicios, unidades de referencia del sistema nacional de salud, de acuerdo con un enfoque de planificación de conjunto, de forma que la atención a las personas se haga de manera que se les garantice la equidad en el acceso y se les facilite una atención de calidad segura y eficiente*". El decret torna a dir el que no pot deixar de dir, que és a través del consell interterritorial que s'ha de fer el procediment d'acreditació i diu que el centre, serveis i unitats de referència

seran designats com a tal per 5 anys i posteriorment hauran de tornar-se a re-acreditar.

Tot això senyores i senyors diputats em porta a haver de dir al PP que ha presentat una proposició no de llei que no s'ajusta ni a la pròpia normativa que vostès varen fer quan governaven, la Llei de cohesió. Ni s'ajusta a la moció que vostès en el 2004 varen aprovar per unanimitat en el Senat. Vostès, com sempre, solament proposen que la feina la faci Madrid, mentre vostès segueixen sense fer política allà on l'han de fer, en aquest cas és presentar com unitat de referència l'Hospital de Son Dureta en el Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut, és que està més clar que l'aigua, vostès mateixos ho diuen. Naturalment i per plantejar les coses fora de forma, no donarem suport a la seva proposició no de llei.

En referència al dubte que s'ha plantejat aquí, a l'article 7 d'aquest esborrany, diu textualment: *"en el caso de las comunidades autónomas de Canarias y de las Islas Baleares, la compensación incluirá también la atención a los procesos de los pacientes desplazados desde otras islas de su territorio, diferentes a aquella en la que se ubique el centro, servicio, o unidad de referencia designado"*. Això és un esborrany que té sobre la seva taula la Sra. Castillo i queestic segura que hauria d'estar treballant amb la Sra. Salgado per veure què és allò que ens interessa més en aquesta comunitat.

Els socialistes ja n'hem fet molts de deures per aconseguir que l'Hospital de Son Dureta es converteixi en un centre de referència. Per tant, s'ajudi al finançament dels seus serveis, que ben necessari és. A vostès és als qui toca acabar de fer la feina i si la fan pel camí adequat, que vostès mateixos establiren, saben que podran comptar amb nosaltres.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per contradiccions té la paraula el Sr. Munar per un temps de 5 minuts.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. En el cas d'Esquerra Unida i el PSM, indiscutiblement o no m'han escoltat, o no m'he explicat bé i com que està clar que no m'he explicat bé, maldament me pensí que sí. L'hospital de referència que vostès entenen com a hospital de referència quan no està referit a la zona estratègica és una cosa i quan està referit a una zona estratègica és l'altra. No parlem de què sigui un hospital de referència a nivell d'Estat espanyol, sinó un hospital de referència entre illes, pot voltar el cap tot el que vulgui, això és així. I la zona estratègica ve demanada per un problema d'especificitat i d'insularitat que tenim en aquesta comunitat i que no tenen altres comunitats de l'Estat espanyol.

En referència a la representant del PSOE. Bé, vostè comença a tenir un to bel·ligerant cada vegada més exagerat en les seves darreres intervencions i me deu confondre amb el Sr. Fiol i ha vingut aquí a fer un míting del PSOE que no és més que una *excusatio non petita* per després dir que no poden donar suport a una cosa que és de sentit comú. Amb tots els

meus respectes, jo l'he escoltada atentament, vostè té aquest costum que tenen molt de professors de la universitat de creure que tots som alumnes. I jo li demanaria que aquí no vingui a fer-nos classe. Nosaltres sabem perfectament el que estam dient i no és cap contradicció.

El que jo li vull dir exactament és que el Ministeri de Sanitat i Consum té com una de les seves eines de funcionament el sistema interterritorial que hi van tots els consellers, però l'única que el pot convocar és la ministra, per tant, és el ministeri. I nosaltres, li agradarà a vostè o no, instam la ministra a través d'aquesta proposició no de llei que agiliti i per què ho feim? Perquè nosaltres efectivament tenim damunt la nostra taula un esborrany i en aquest esborrany que el tenim des del 29 de març, no ens diu allò que nosaltres volem sentir. És a dir, no hi ha i si vostè no ho sap, nosaltres li passarem el darrer esborrany, no inclou l'assistència de malalts d'Eivissa, Formentera i Menorca, no ens compensen aquestes despeses i no ens compensen les despeses de desplaçament i dietes. Repetesc estan damunt 13 milions de pessetes.

Precisament per això i precisament perquè la màxima responsable de l'òrgan interterritorial és la ministra i ens dirigim a la ministra i no som extemporanis. Jo venia aquí amb un to, sincerament, de col·laborar per agilitar un tema que interessa a tots i vostè me surt amb el Sr. Matas. És a dir, fa els mateixos discursos quan xerra de col·legis i ensenyament privat que quan ve aquí i sobretot, amb tots els meus respectes, no li permet de cap manera que me doni classes absolutament de res i molt manco de sanitat.

Vostè dirà el que voldrà, la ministra és la responsable de convocar el servei interterritorial per a tots els consellers. Per tant, és la que té la potestat per fer l'ordre del dia i nosaltres li demanam que inclogui dins l'ordre del dia aquest tema amb una proposta concreta, que la seva proposta que sí tenim i hem estudiat perquè feim els deures, de dia 29 de març, no inclou ni Formentera, ni Menorca, ni Eivissa en les corresponents dietes i desplaçaments. Per això avui consideram que encara és d'enorme actualitat i per això ho defensam. Les agradi o no les agradi.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies.

Passam a votació.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació?

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 9, en contra 5, abstencions 2.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 7428/05.

2) Proposició no de llei RGE núm. 7429/05, del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament del fons de cohesió sanitària.

Passam ara al segon punt de l'ordre del dia que consisteix en la proposició no de llei RGE núm. 7429 del Grup Parlamentari Popular, relativa a desenvolupament del fons de cohesió sanitària. Per defensar la proposició té la paraula el Sr. Munar per un temps de 10 minuts.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. No sé si el President Matas hi era o no hi era, ni sé si és el moment o no és el moment. El que sí sé és que Balears és la comunitat amb més població flotant en termes relatius damunt la població protegida que és tenguda pels càlculs actuals del finançament. És a dir, entenem per població flotant, aquell tipus de població que no figura en els padrons de la població, però que són consumidors potencials dels nostres recursos sanitaris. Les Illes Balears, repetesc, tenen una població flotant que no està empadronada, a més d'una població flotant que és il·legal. I nosaltres a tota aquesta gent tenim obligació moral, ètica i segurament legal, de donar-los cobertura sanitària.

En referència a la població immigrant empadronada, situa aquestes illes com la segona regió de la Unió Europea amb més immigrants europeus i extra-europeus, exactament 23,23 persones per cada 1.000 habitants. Estam parlant d'unes xifres absolutament escandaloses, però això no fa falta que ho digui cap estudi, ni fa falta que ho digui un servidor, basta que llegeixin vostès qualsevol diari de qualsevol dia i vegin que tothom assumeix que aquesta comunitat ha augmentat un 25%. I això són xifres oficials, probablement si anam a la realitat, aquesta és encara més greu. L'esperit de la Llei de cohesió i de qualitat del sistema sanitari és contribuir a la disminució de les diferències entre comunitats autònomes. Per tant, aquest sistema nacional de salut el que fa és plantejar la possibilitat de què determinades comunitats que tenen problemes de ciutadans que han de ser atesos i tal, preveu i articula els seus plantejaments.

A mi no me cauen els anells per dir que en aquest cas i en l'altre també, la ministra està fent esforços i està intentant donar solucions. Però en el nostre parer les solucions que se'ns donen a nosaltres no són del tot satisfactòries i no són del tot satisfactòries perquè en el darrer document que la Conselleria de Salut de les Illes Balears té, comencen a afinar determinades coses que no acceptaven abans, que ara les accepten i nosaltres n'estam profundament contents, però no atenen una cosa que en aquesta comunitat té una importància vital. No reconeixen l'atenció primària com un acte mèdic i no reconeixen una urgència com un acte mèdic. *Versus*, si vostès fan una petita història, veuran que només fa 10 anys i en fa 15 era pràcticament del 100%, havia aflorat tota una infraestructura privada de centres en el litoral, *Centro Médico, Urgencias Médicas, Doctor...*

A mesura que se va implantar el sistema nacional de salut i els drets dels europeus i la implantació de la nova realitat de la Comunitat Europea, varen començar a desaparèixer precisament perquè la sanitat pública començava a donar assistència i cobertura. Si vostès analitzen les estadístiques que estan a la seva disposició de la quantitat d'actes mèdics, tan d'atenció primària, com d'urgències, que se realitzen dins els 6 mesos de temporada turística i els altres 6 mesos en persones majors i persones que vénen d'altres països comunitaris i d'altres països no comunitaris, veuran allò que se mou envers tot això.

Obviaré la picaresca, perquè comunitats com València, ja han hagut de fer legislació específica per evitar que persones majors angleses que volen pròtesis de genoll que valen més de 6.000 euros només la pròtesis i que allà no són ateses perquè estan fora de protocol, intenten venir a Espanya per ser operades. Obviaré això, simplement actes mèdics. En aquests moments a nivell de la ministra, que jo sí l'escolt molt atentament, o almanco llegesc tot allò que ella fa referència a aquesta comunitat i he de dir que en alguns casos estam molt més a prop del que alguns de vostès poden percebre, simplement ens preocupa que segueixin sense tenir en compte aquests dos fets concrets. És a dir, ja no estam parlant de fons de cohesió sanitària sí o no, el ministeri està d'acord a través, una vegada més, del consell interterritorial que aquest tema s'ha de resoldre. I en aquests moments el gran problema que tenim és que no assumeix alguns dels temes que nosaltres consideram cabdals.

Per tot això presentam aquesta proposició no de llei. A més de demanar que l'assistència sanitària, naturalment, s'entengui com un bé universal i com un bé que s'ha de fer per acte mèdic, qualsevol cosa, qualsevol activitat que s'executa dins un centre de salut, dins una unitat sanitària, dins una àrea d'urgències d'un hospital, tan si és comarcal com si és de referència. Per això presentam aquesta proposició no de llei i demanam exactament el que demanam. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Grup Parlamentari Mixt no intervé perquè és absent. Per part del Grup Parlamentari d'Esquerra Unida i Els Verds té la paraula el Sr. Ramon per un temps de 10 minuts.

EL SR. RAMON I JUAN:

Gràcies, Sr. President. També en aquest cas jo crec que en aquest cas ha quedat una mica antiga la proposició no de llei. El Sr. Munar ha insistit molt en un punt que és la no cobertura de les urgències i l'atenció primària, que no es consideren acte mèdic. Jo voldria aclarir si això és exactament així sempre i en tot cas seria una cosa que tendria vigència d'aquesta proposició no de llei que ens presenta el Grup Parlamentari Popular.

Dels 4 punts n'hi ha un, el punt segon, que jo crec que, el portaveu no hi ha fet cap referència, amb la redacció actual queda clarament superat ja que demana una millora de la dotació econòmica per al 2006, evidentment això s'havia presentat l'any passat, per al 2006 hi ha hagut una millora important, no entraré ara si és suficient o no és suficient,

segurament no ho és, però una millora que segons els meus càlculs és d'un 83% d'augment sobre allò que hi havia l'any anterior. Per tant, aquest segon punt, amb la redacció actual, jo crec que està total i absolutament superat i fora de lloc.

Tots els altres al final diuen el mateix, que des del Govern de l'Estat se compensin les Illes Balears, punt 1, punt 3 i punt 4. El punt 4 és el que fa aquestes concrecions que s'incloquin aquests actes mèdics que no estaven reconeguts. Bé, jo com que crec que això s'ha modificat també perquè es consideraven inicialment aquells que suposaven ingressos hospitalaris, crec que hi ha una modificació que desconec si és suficient, si és satisfactòria. M'agradaria més explicació sobre aquesta situació, però en tot cas seria un punt diferent que demana una cosa més concreta que si no s'ha millorat la situació li podríem votar a favor.

El punt 2 ja li he dit que crec que no té sentit amb l'actual redacció. Per tant, demanaríem al representant del Grup Popular que se pogués fer votació separada. I dels punts 1 i 2, instar el Govern a desenvolupar normativa i a compensar, podríem estar-hi d'acord, encara que també pens que està una mica fora de lloc perquè s'ha millorat la situació, ara no hi ha la situació que hi havia quan se va presentar la proposició no de llei. Podríem estar d'acord en què sigui insuficient, però amb aquesta redacció actual que correspon a un moment anterior, se'ns fa una mica complicat votar-la amb la redacció actual, però tampoc tendríem excessius problemes.

Segurament alguns grups tenim una dificultat per entendre les explicacions del Sr. Munar, li demanaríem la màxima claredat, a veure realment què queda vigent d'aquesta proposició, què és allò que no s'ha assumit, quin és el grau d'insuficiència de les majors aportacions que vénen del Govern central, perquè hi ha hagut canvis importants i avui mateix ve a la premsa que la reunió que hi haurà a Madrid amb la Vicepresidenta del Govern de les Illes Balears que va a Madrid acompanyada per altres representants de l'administració i del propi Parlament, s'aconseguiran uns milions més per compensar el dèficit sanitari. Per tant, jo crec que seria bo que les proposicions que es presentin fossin el més concretes possibles, es referissin a la situació actual. I sí consideram que la millora evident que s'ha produït en els darrers temps no és suficient i concretéssim aquesta millora en els termes en què es desitja.

I ja dic, demanaríem votació separada perquè el punt 2, sincerament, crec que està fora de lloc i es podria retirar. En tot cas no li podem votar a favor.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Per part del Grup Parlamentari PSM-Entesa Nacionalista té la paraula la Sra. Mascaró.

LA SRA. MASCARÓ I MELIÀ:

Moltes gràcies, Sr. President. Aquesta proposició no de llei o arriba massa tard, o arriba massa prest. En primer lloc perquè si l'haguessin demanat quan el Sr. Aznar encara governava a

Madrid, a la Sra. Castillo segurament els seus amics li ho haguessin pogut donar. Però en aquell moment no es va demanar. La vena nacionalista només li surt al Partit Popular quan a Madrid en governen uns altres. Per tant, per aquest costat arriba tard, ho haguessin pogut fer abans i no ho varen fer.

O per una altra banda tal vegada arribi massa prest. Avui horabaixa hi ha una reunió a Madrid, a les 5 de l'horabaixa, que toca temes que també estan inclosos aquí dins. Per tant, encara no sabem quin serà el resultat d'aquesta reunió. Per tant, si no sabem quin ha estat el resultat i toca temes semblants, aquesta proposició no de llei s'avança sobre una cosa la qual no sabem què passarà.

Miri, nosaltres des del PSM sempre hem reclamat un més i millor finançament per a sanitat, per a educació i per a moltes altres coses. Però entenem que mentre no es modifiqui el sistema de finançament, no es podran resoldre totes aquestes mancances. El fons de cohesió és una manera de resoldre una part del finançament per a la sanitat...què vol dir que no? Sí, per llevar les diferències entre comunitats. Aquesta comunitat és la que menys finançament rep per habitant de totes, gràcies precisament a una llei del Partit Popular. I després en fan una altra que ens podria donar una miqueta, no equiparar-nos, una miqueta més del que tenim i no la desenvolupen, ni ho demana el Partit Popular de les illes, no ho demana la consellera del Partit Popular en aquestes illes, quan encara governava el seu partit a Madrid.

Miri, nosaltres estam bastant d'acord en allò que se demana aquí i estam disposats a votar a favor. Però sí hem de recordar que si tenim un mal finançament en aquestes illes, el Partit Popular n'és bastant culpable, no el va reclamar quan era hora, no el va posar en marxa quan era hora i perquè només el demana quan pareix que sap segur que no li donaran. Esperem que aquesta vegada jo no tenguí raó i sí que ens ho donin.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Diputada. Per part del Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Vicent Tur per un temps de 10 minuts.

EL SR. TUR I TORRES:

Gràcies, Sr. President. Bé, el Sr. Munar ha replicat una mica la intervenció de la portaveu del Grup Parlamentari Socialista, dient que no acceptava que li donessin classes perquè semblava que adoptava una actitud de professor-alumne. Fins i tot hi podria estar d'acord, però el que li he demanat a ell és que es prepari millor les intervencions, o sigui més seriós a l'hora de defensar determinades iniciatives que presenta. I segurament té una explicació molt senzilla, ja ho dic per endavant i si és així i a la rèplica ho fa, per a mi el tema estaria resolt. El problema és el desfasament temporal en la presentació d'aquesta iniciativa a dia d'avui i el que ha passat en aquest temps.

Aquesta iniciativa del Grup Parlamentari Popular està presentada el 7 d'octubre de 2005, ja ha passat un temps, han

passat coses, ha passat per exemple el consell interterritorial del sistema nacional de salut de dia 29 de març de fa pocs dies, supòs que el Sr. Munar el coneix millor que jo per dos motius, perquè hi era present la consellera i li deu haver passat la documentació i perquè té formació per entendre millor que aquest portaveu el seu contingut. Però hagués estat molt més seriós i aleshores no hauríem d'escollar aquí segons quines coses, que donada la situació que hi ha a dia d'avui, aquesta proposició no de llei s'hagués retirat. I en tot cas si hi ha alguna qüestió puntual que se pretengui parlar i crec que s'ha de parlar allà on correspon, en el consell interterritorial i vull creure que la consellera així ho ha fet i tal com se du el camí s'aniran resolent tots aquests problemes que té Balears i que ara en parlarem. Crec que ni tan sols és aquí el lloc.

Però bé, si es vol presentar aquí alguna cosa que queda pendent per reivindicar davant Madrid, molt bé. Però presentar una cosa que avui per avui, ho veurem punt per punt, està absolutament desfasada, mantenir-la i pretendre argumentar-la aferrant-se com a molt a una petita part d'un dels seus punts, crec que no és seriós. Per això crec que tenia raó, tan en el contingut com amb el to, la portaveu d'aquest grup parlamentari que ha intervingut abans. Quan el portaveu d'Esquerra Unida i Els Verds deia que aquestes solucions ja estan en marxa, el Sr. Munar diu "estaran en marxa, però no se mouen". No és cert, vostè té les actes i els continguts del consell interterritorial de 29 de març, insistesc i veurà que no és veritat que no se mogui la resolució de tots aquests problemes.

Per tant, el que no pot pretendre vostè amagant certes informacions, tal com va fer la mateixa consellera en la roda de premsa que va convocar després de venir de Madrid dia 29, és amagar la informació als ciutadans, als ciutadans els enganyaran un temps, però a aquest portaveu i a aquest grup parlamentari ja li dic que no. Per tant, el que no farem nosaltres és ser comparses de la seva demagògia política, entorn una problemàtica que és seriosa, important i que estam per donar-li solucions tal com s'està fent. Si feim un petit repàs als fets el primer que veurem és, què varen vostès, és inevitable comparar la situació de 8 anys de Govern Aznar amb el que duim de Govern Zapatero.

Vostè sap millor que jo que el període 99-2003 hi va haver un increment de població de fet, no de població de dret, del 16% que no es va voler recollir mai a la Llei de finançament sanitari i per tant, aquests increments pressupostaris necessaris per a la comunitat autònoma de les nostres illes mai varen estar reflectides en els pressuposts. Per tant, vostès creen un problema i després quan altres, en aquest cas el Govern Zapatero, ha de venir a resoldre-los, ho està fent i el resoldrà amb el temps suficient, evidentment, se volen pujar al carro presentant iniciatives que tal vegada, no vull discutir que aquell dia que se varen presentar no tenguessin sentit, però avui per avui no en tenen cap. I la solució se dóna a partir de la Conferència de Presidents específica per tractar la problemàtica del finançament de la sanitat que havia heretat el Govern socialista. I a partir d'aquí es comença a treballar bàsicament amb el reconeixement de la necessitat de millora del finançament en dos aspectes, en allò que és la població i allò que és la insularitat.

Avui mateix surt publicat en els diaris que una gran delegació política de les Illes Balears és a Madrid firmant l'acord amb el Ministeri de Sanitat de 35 milions d'euros per compensar el dèficit sanitari, diu el titular de la premsa, però que és en ares a la insularitat. I en ares a la població, si miram la seva proposició no de llei punt per punt, veurem que s'ha complert en aquest moment bona part d'ella. El primer punt que diu: "instar el Govern de l'Estat a desenvolupar la normativa relativa al fons de cohesió sanitària". Concretament com li deia, en el consell interterritorial de 29 de març se va entregar a les comunitats autònomes el reial decret pel qual es desenvolupa el fons de cohesió sanitària, que el tenen i que supòs que allà se va discutir i hi haurà el termini lògic per seguir-lo discutint, esmenar-lo, o al·legar.

Però aquest primer esborrany del projecte, ja recull en el seu article 2.3 l'atenció en centres, serveis i unitats de referència del sistema nacional. O sigui que la compensació per desplaçaments en ares a l'assistència a serveis i unitats de referència del sistema nacional de salut. I recull els estrangers desplaçats, després parlarem de les partides que s'importen. I segons diu, jo no som cap expert, però vull creure que és allò que toca fer, no es pot anar més enllà. Desmuntaria l'única argumentació que li quedava al Sr. Munar per defensar aquesta proposició no de llei. En base a quins criteris es reconeix l'assistència sanitària dels estrangers desplaçats. I a l'article 5 diu que es fa "*en base, o respecto a los que, en virtud de la aplicación de los reglamentos del consejo*" (Comunitat Econòmica Europea), hi hagi establerts convenis. Per tant, vull entendre que es recull tal com estan regulats els drets dels ciutadans europeus a rebre assistència sanitària en els països allà on se trobin, en base als reglaments del Consell de la Comunitat Econòmica Europea. Per tant, estaria ajustat a allò que és la realitat i dret que tenen els ciutadans avui en dia.

I per concloure, punt núm. 2. Vostès proposen en la seva proposició no de llei a millorar la dotació econòmica del fons de cohesió per al 2006 i següents. D'entrada s'ha augmentat en 45 milions d'euros, però és que aquests 45 milions d'euros és un increment superior al 83% en relació a l'any 2005. Per tant, el punt 2 està més que complert. El punt 1 també perquè aquesta normativa que es demana que se desenvolupi està entregada a les comunitats autònomes. El punt 3 "mitjançant el desenvolupament del fons de cohesió el cost de la població flotant, immigrant". Efectivament, ja li he dit també l'incrementa en 280 milions de pessetes i hi entra per primera vegada...

EL SR. PRESIDENT:

Vagi acabant.

EL SR. TUR I TORRES:

Acab tot d'una Sr. President. Que el Ministeri de Treball i Assumptes Socials distribuirà aquesta quantitat a les comunitats autònomes. I el punt 4, ja li he dit que el projecte de decret, en el seu article núm. 2 recull les indemnitzacions per les prestacions o els desplaçaments necessaris per assistir en els centres de referència.

Moltes gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Diputat. Per contradiccions té la paraula el Sr. Munar.

EL SR. MUNAR I CARDELL:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Si en ares d'aconseguir un diàleg que sigui menys de passat i de futur i centrar-nos en el present, he de dir que assumeixo que la dinàmica parlamentària de vegades fa que se presentin i que tal vegada hi ha qualche punt que s'hauria de redactar d'una altra manera, perfecte. Si he d'assumir que el finançament que se va fer amb el Govern Aznar va ser negativa per a aquesta comunitat, ho assumeixo públicament, queda en el registre de sessions, no me cauen els anells. Però aquí estam per parlar d'una altra cosa.

I me disculpi Sr. Representant del Grup Socialista, me segueix mesclant les dues proposicions no de llei. I amb tots els meus respectes allò que vostè diu és cert, però me permetrà que li digui que no és això el que estam debatent. Vostè me parla del deute històric, amb el deute històric jo li reconeix oficialment, amb llum i taquígrafs, que el Govern del Sr. Zapatero, almanco aquest darrer temps, està fent un esforç que jo agraeixo com a ciutadà. Sr. Tur, no me cauen els anells. Però estam parlant d'una altra cosa. Jo tenc davant meu i li ho deixaré i vostè que sé que se prepara molt bé les coses, també ho deu tenir, tenc el ple del Consell Interterritorial del Sistema Nacional de Salut de dia 29-3-06, i diu exactament allò que ens pagaran. No parlam de deute, parlam de què aquí tenim cada any, cada mes, cada dia, un grup de gent que demana assistència mèdica i que nosaltres els ho hem de pagar i volem que ens ho pagui l'Estat espanyol perquè creim que ha de ser així.

No té res a veure si el finançament va venir mal dotada, no, això és una realitat social nova. I diu en el document que tenim que demana, com molt bé vostè ha dit, d'un compromís del Govern del President Rodríguez amb els presidents de les comunitats autònomes. En aquest document diu que ens pagaran els malalts derivats d'altres comunitats autònomes, els desplaçats en estada temporal a Espanya, amb dret a assistència a càrrec de l'Estat i els pacients derivats a serveis de referència. Estic d'acord Sr. Tur, vostè té raó, però nosaltres el que demanam és què passa amb aquesta població immigrant de països que no tenen convenis amb l'Estat espanyol? Vostè sap que n'hi ha i molts i que demanden una assistència en malalties tropicals que ens costa una fortuna. Quan vostè té una infecció respiratòria i li donen una (...) que val 600 pessetes, a aquests senyors els han de donar antibiòtics de tercera generació que valen quasi 10 vegades més.

Tot això fa que nosaltres tinguem una despesa cada any, no té res a veure amb el deute històric, sinó que té a veure amb que nosaltres demanam com a aportació que feim en el sistema nacional, en el consell interterritorial, li demanam que ens tinguin en compte aquests immigrants que no estan regularitzats, aquests immigrants que no estan en convenis europeus i tota aquesta allau de persones que representen un

percentatge importantíssim d'aquest 25% que ha augmentat la nostra població i nosaltres demanam que siguin reconeguts.

És a dir, allò que ens dona el President Rodríguez ho agraiem, ho valoram i públicament li dic que com a ciutadà me'n sent molt satisfet. Però me preocupa que aquests ciutadans que estiguin regularitzats o no, que siguin de països amb convenis europeus amb nosaltres o no, que tinguin drets o no. Que nosaltres, com a poble solidari i com a poble del segle XXI, tenim obligació d'atendre, ens costa una doblurada. I en la redacció tal i com ve avui, o de dia 29-3-06, en aquesta comunitat, com aportació només fa referència als derivats de comunitats autònomes, als que estan en estada temporal. Jo els diré, i aquests anglesos, alemanys, suecs que viuen a Calvià, aquí i allà i no estan en estada temporal, que viuen permanentment aquí i no estan empadronats qui els paga? En aquests moments la comunitat autònoma. I nosaltres demanam que sigui possible un gest en aquest sentit.

Per tant, aquesta proposició no de llei té tota la vigència del món, no perquè no reconeixem en aquest cas concret, els avanços que ha fet la ministra per indicació segurament del seu president, sinó perquè la nostra casuística ens fa que tinguem una realitat que encara, amb aquesta aportació del President Rodríguez i que jo agraeixo, ens segueix quedant un 12% de la nostra assistència sense pagar. I això no té res a veure amb el finançament, és un 12% que nosaltres no esperàvem, que el tenim aquí, l'hem de sufragar i el volem cobrar. Presentam això amb aquesta intenció i per això, amb tots els respectes, no retirarem la nostra proposició no de llei, tot i que li dic per a la seva tranquil·litat i perquè en futurs debats les coses quedin clares.

Assumeixo que la transferència de salut del President Aznar, *mea culpa, mea culpa*, agenollat i braços en creu. Però no ho torneu treure, ho assumim. Ara parlam de futur, el futur és que nosaltres tenim una realitat en assistència que no cobram i que creim que tenim dret a cobrar-la. Per això presentam aquest document.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Diputat. El Sr. Ramon havia demanat votació separada, me pot aclarir quins punts perquè...

EL SR. MUNAR I CARDELL:

No cal.

EL SR. PRESIDENT:

Molt bé.

Passam a votació tal i com està la proposició no de llei.

Vots a favor?

Vots en contra?

Abstencions?

Resultat de la votació.

EL SR. LLETRAT:

Vots a favor 9, vots en contra 6, abstencions 1.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Vots a favor me pens que són 10, perquè el PSM ha votat...

EL SR. LLETRAT:

Repetesc. Vots a favor 10, en contra 5 i 1 abstenció.

EL SR. PRESIDENT:

O sigui són: 10 a favor del PP i PSM. 5 en contra del PSOE i 1 abstenció d'Esquerra Unida.

EL SR. LLETRAT:

Sí.

EL SR. PRESIDENT:

Per tant, queda aprovada la Proposició no de llei RGE núm. 7429/2005.

I una vegada esgotat l'ordre del dia, i no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS